

KOMMISJONSDIREKTIV (EU) 2015/1480**2018/EØS/76/67**

av 28. august 2015

om endring av flere vedlegg til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/107/EF og 2008/50/EF om fastsettelse av regler for referansemeter, datavalidering og plassering av prøvetakingspunkter for vurdering av kvaliteten på omgivelsesluft(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/107/EF av 15. desember 2004 om arsen, kadmium, kvikksølv, nikkel og polysykliske aromatiske hydrokarboner i omgivelsesluft⁽¹⁾, særlig artikkel 4 nr. 15,under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/50/EF av 21. mai 2008 om kvaliteten på omgivelsesluft og renere luft for Europa⁽²⁾, særlig artikkel 28 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til artikkel 4 nr. 15 i direktiv 2004/107/EF, endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 219/2009/EF⁽³⁾, gis Kommisjonen myndighet til å endre visse bestemmelser i vedlegg IV og V.
- 2) I vedlegg IV til direktiv 2004/107/EF fastsettes datakvalitetsmålingsskemaer som må ajourføres for å skape større klarhet.
- 3) I vedlegg V til direktiv 2004/107/EF fastsettes referansemeterne for vurdering av konsentrasjoner, og disse metodene bør ajourføres for å gjenspeile utviklingen i de relevante standardene.
- 4) I henhold til artikkel 28 nr. 1 i direktiv 2008/50/EF gis Kommisjonen myndighet til å endre visse bestemmelser i vedlegg I, III, VI og IX.
- 5) I avsnitt C i vedlegg I til direktiv 2008/50/EF fastsettes kriterier for kvalitetssikring av vurderinger av kvaliteten på omgivelsesluft, som må presiseres og suppleres samtidig som det tas hensyn til kvalitetssikringsprogrammene som organiseres av Kommisjonens felles forskningssenter, og det innføres en forpliktelse til å gjennomgå kvalitetskontrollsystemet for å sikre at overvåkingsinnretningene hele tiden er nøyaktige.
- 6) I avsnitt C og D i vedlegg III til direktiv 2008/50/EF fastsettes kriterier for plasseringen av prøvetakingspunkter, som må presiseres og suppleres på bakgrunn av erfaringene med gjennomføringen av direktivet.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 226 av 29.8.2015, s. 4, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 31/2016 av 5. februar 2016 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 45 av 20.7.2017, s. 53.

⁽¹⁾ EUT L 23 av 26.1.2005, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 152 av 11.6.2008, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 219/2009 av 11. mars 2009 om tilpasning til rådsbeslutning 1999/468/EF av visse rettsakter som er omfattet av framgangsmåten nevnt i traktatens artikkel 251, med hensyn til framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll. Tilpasning til framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll – del to (EUT L 87 av 31.3.2009, s. 109).

- 7) I avsnitt A i vedlegg VI til direktiv 2008/50/EF fastsettes referansemetoden for måling av visse forurensende stoffer, som må tilpasses på bakgrunn av erfaringene med gjennomføringen av direktivet, samtidig som det tas hensyn til de nyeste standardene for prøvetaking og måling av partikler.
- 8) I samsvar med den felles politiske erklæringen fra medlemsstatene og Kommisjonen av 28. september 2011 om forklarende dokumenter⁽¹⁾ har medlemsstatene forpliktet seg til at underretningen om innarbeidingstiltakene i berettigede tilfeller skal følges av ett eller flere dokumenter som forklarer sammenhengen mellom et direktivs bestanddeler og de tilsvarende deler av de nasjonale innarbeidingsdokumentene.
- 9) Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra Luftkvalitetskomiteen —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Vedlegg IV og V til direktiv 2004/107/EF endres i samsvar med vedlegg I til dette direktiv.

Artikkel 2

Vedlegg I, III, VI og IX til direktiv 2008/50/EF endres i samsvar med vedlegg II til dette direktiv.

Artikkel 3

Bestemmelsene i dette direktiv bør leses i sammenheng med bestemmelsene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 765/2008⁽²⁾, særlig med hensyn til akkreditering av samsvarsvurderingsorganer, og innfører ingen avvik eller unntak fra ovennevnte forordning.

Artikkel 4

1. Medlemsstatene skal innen 31. desember 2016 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til disse bestemmelsene.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 5

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

⁽¹⁾ EUT C 369 av 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 765/2008 av 9. juli 2008 om fastsettelse av kravene til akkreditering og markedstilsyn for markedsføring av produkter, og om oppheving av forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 30).

Artikkel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 28. august 2015.

For Kommisjonen
Jean-Claude JUNCKER
President

VEDLEGG I

I direktiv 2004/107/EF gjøres følgende endringer:

1) I avsnitt I i vedlegg IV gjøres følgende endringer:

a) Tabellen skal lyde:

	«Benzo(a)pyren	Arsen, kadmium og nikkel	Andre polysykliske aromatiske hydrokarboner enn benzo(a)pyren, totalt gassformig kvikksølv	Total avsetning
— Usikkerhet				
Faste og veiledende målinger	50 %	40 %	50 %	70 %
Modellberegning	60 %	60 %	60 %	60 %
— Minstekrav til dataregistrering	90 %	90 %	90 %	90 %
— Minstekrav til tidsdekning				
Faste målinger ⁽¹⁾	33 %	50 %		
Veiledende målinger ⁽¹⁾⁽²⁾	14 %	14 %	14 %	33 %

⁽¹⁾ Fordelt over året for å gi et representativt bilde av varierende klima og menneskelig virksomhet.

⁽²⁾ Veiledende målinger er målinger som foretas med redusert regelmessighet, men som oppfyller de øvrige datakvalitetsmålsettingene.»

b) I tredje ledd utgår følgende punktum:

«Prøvetaking i et helt døgn tilrådes også for måling av konsentrasjoner av arsen, kadmium og nikkel.»

c) Etter tredje ledd skal ny tekst lyde:

«Bestemmelsene om enkeltprøver i forrige ledd får anvendelse også på arsen, kadmium, nikkel og totalt gassformig kvikksølv. Delprøvetaking av PM₁₀-filtre for metaller for påfølgende analyse er tillatt, forutsatt at det er dokumentert at delprøven er representativ for helheten, og at påvisningsfølsomheten ikke påvirkes negativt sammenlignet med de relevante datakvalitetsmålsettingene. Ukentlig prøvetaking tillates som et alternativ til daglig prøvetaking for metaller i PM₁₀, forutsatt at kjennetegnene for innsamlingen ikke påvirkes negativt.»

2) Avsnitt I–IV i vedlegg V skal lyde:

«I. **Referansemetode for prøvetaking og analyse av arsen, kadmium og nikkel i omgivelsesluften**

Referansemetoden for prøvetaking av arsen, kadmium og nikkel i omgivelsesluften er beskrevet i EN 12341:2014. Referansemetoden for måling av arsen, kadmium og nikkel i omgivelsesluften er beskrevet i EN 14902:2005 «Luftundersøkelse i uteluft – Standardmetode for måling av Pd, Cd, As og Ni i PM₁₀-fraksjonen av svevestøv».

En medlemsstat kan også benytte enhver annen metode dersom den kan godtgjøre at den gir tilsvarende resultater som ovennevnte metode.

II. Referansemetode for prøvetaking og analyse av polysykliske aromatiske hydrokarboner i omgivelsesluften

Referansemetoden for prøvetaking av polysykliske aromatiske hydrokarboner i omgivelsesluften er beskrevet i EN 12341:2014. Referansemetoden for måling av benzo(a)pyren i omgivelsesluften er beskrevet i EN 15549:2008 «Luftundersøkelse – Standardmetode for måling av benzo(a)pyren i uteluft». I påvente av en standardmetode fra CEN for de andre polysykliske aromatiske hydrokarbonene nevnt i artikkel 4 nr. 8, kan medlemsstatene bruke nasjonale standardmetoder eller ISO-metoder som ISO standard 12884.

En medlemsstat kan også benytte enhver annen metode dersom den kan godtgjøre at den gir tilsvarende resultater som ovennevnte metode.

III. Referansemetode for prøvetaking og analyse av kvikksølv i omgivelsesluften

Referansemetoden for måling av konsentrasjoner av totalt gassformig kvikksølv i omgivelsesluften er beskrevet i EN 15852:2010 «Luftundersøkelse – Uteluft – Standardmetode for bestemmelsen av totalt kvikksølv i gassform».

En medlemsstat kan også benytte enhver annen metode dersom den kan godtgjøre at den gir tilsvarende resultater som ovennevnte metode.

IV. Referansemetode for prøvetaking og analyse av avsetning av arsen, kadmium, kvikksølv, nikkel og polysykliske aromatiske hydrokarboner

Referansemetoden for bestemmelse av avsetning av arsen, kadmium og nikkel er beskrevet i EN 15841:2009 «Luftundersøkelse – Uteluft – Bestemmelse av atmosfærisk avsetning av arsen, kadmium, bly og nikkel».

Referansemetoden for bestemmelse av avsetning av kvikksølv er beskrevet i EN 15853:2010 «Luftundersøkelse – Uteluft – Standardmetode for bestemmelse av kvikksølvavsetning».

Referansemetoden for bestemmelse av avsetning av benzo(a)pyren og de andre polysykliske hydrokarbonene nevnt i artikkel 4 nr. 8 er beskrevet i EN 15980:2011 «Luftundersøkelse – Bestemmelse av benzo[a]antracen, benzo[b]fluoranten, benzo[j]fluoranten, benzo[k]fluoranten, benzo[a]pyren, dibenzo[a,h]antracen og indeno[1,2,3-cd]pyren i nedbør».

VEDLEGG II

I direktiv 2008/50/EF gjøres følgende endringer:

1) Avsnitt C i vedlegg I skal lyde:

«C. **Kvalitetssikring av vurderinger av kvaliteten på omgivelsesluft: datavalidering**

1. For å sikre nøyaktige målinger og oppfyllelse av datakvalitetsmålene fastsatt i avsnitt A skal vedkommende myndigheter og organer som er utpekt i henhold til artikkel 3, sørge for følgende:
 - i) At alle målinger som foretas i forbindelse med vurderingen av kvaliteten på omgivelsesluft i henhold til artikkel 6 og 9, kan spores i samsvar med kravene fastsatt i de harmoniserte standardene for prøvings- og kalibreringslaboratorier.
 - ii) At institusjoner som driver nettverk og enkeltstasjoner, har et anerkjent system for kvalitetssikring og -kontroll som omfatter regelmessig vedlikehold for å sikre at måleutstyret hele tiden er nøyaktig. Det relevante nasjonale referanselaboratoriet skal ved behov og minst hvert femte år gjennomgå kvalitetssikringssystemet.
 - iii) At det opprettes en framgangsmåte for kvalitetssikring og -kontroll av innsamling og rapportering av data, og at institusjoner som har fått denne oppgaven, deltar aktivt i de tilsvarende kvalitetssikringsprogrammene for Unionen.
 - iv) At de nasjonale referanselaboratoriene utpekes av vedkommende myndighet eller organ som er utpekt i henhold til artikkel 3, og at de er akkreditert for referansemetodene nevnt i vedlegg VI, i det minste for forurensende stoffer som forekommer i konsentrasjoner som er høyere enn den nedre vurderingsterskelen, i samsvar med den relevante harmoniserte standarden for prøvings- og kalibreringslaboratorier, som det er offentliggjort en henvisning til i *Den europeiske unions tidende* i henhold til artikkel 2 nr. 9 i forordning (EF) nr. 765/2008 om fastsettelse av kravene til akkreditering og markedstilsyn. Disse laboratoriene skal også være ansvarlige for samordningen på medlemsstatens territorium av unionsprogrammene for kvalitetssikring som skal organiseres av Kommisjonens felles forskningssenter, og skal også være ansvarlige for samordningen på nasjonalt plan av riktig bruk av referansemetoder og påvisningen av likeverdighet for andre metoder enn referansemetoder. Nasjonale referanselaboratorier som organiserer sammenlignende undersøkelser på nasjonalt plan, bør også være akkreditert i samsvar med den relevante harmoniserte standarden for egnethetsprøving.
 - v) At de nasjonale referanselaboratoriene minst hvert tredje år deltar i Unionens kvalitetssikringsprogrammer, som organiseres av Kommisjonens felles forskningssenter. Dersom resultatet av denne deltakingen ikke er tilfredsstillende, bør det nasjonale laboratoriet, neste gang det deltar i en sammenlignende undersøkelse, dokumentere at det er truffet tilfredsstillende utbedringstiltak, og framlegge en rapport for Det felles forskningssenter om disse.
 - vi) At de nasjonale referanselaboratoriene støtter arbeidet som utføres av Det europeiske nett av nasjonale referanselaboratorier som er opprettet av Kommisjonen.
2. Alle data som rapporteres i henhold til artikkel 27, skal anses som validerte, unntatt data som er merket som midlertidige.»

2) I vedlegg III gjøres følgende endringer:

a) I avsnitt C gjøres følgende endringer:

i) Nr. 1 første og annet strekpunkt skal lyde:

«— luften skal kunne strømme fritt rundt prøvetakingssonden på innløpet (som hovedregel i en bue på minst 270° eller 180° for prøvetakingspunkter ved byggelinjen), og ingen hindringer som kan påvirke luftstrømmingen, bør finnes i nærheten av innløpet (dette bør vanligvis være plassert noen meter vekk fra bygninger, balkonger, trær og andre hindringer, og minst 0,5 m fra nærmeste bygning dersom prøvetakingspunkter skal være representative for luftkvaliteten ved byggelinjen),

- som hovedregel bør prøvetakingssonden på innløpet plasseres mellom 1,5 m (pustesonen) og 4 m over bakken. Høyere plassering kan også være hensiktsmessig dersom stasjonen er representativ for et stort område, og eventuelle avvik bør dokumenteres fullt ut.»

ii) Nr. 1 femte strekpunkt skal lyde:

- «— for alle forurensende stoffer gjelder at prøvetakingsutstyr for måling av trafikkforurensning skal ligge minst 25 m fra kanten av store veikryss og høyst 10 m fra fortauskanten. Et «stort veikryss» er i denne forbindelse et veikryss som avbryter trafikkflyten og medfører utslipp (stopp og start) som er forskjellig fra resten av veien.»

iii) Nytt ledd skal lyde:

- «Eventuelle avvik fra kriteriene i dette avsnitt skal dokumenteres fullt ut etter framgangsmåtene beskrevet i avsnitt D.»

b) Avsnitt D skal lyde:

«D. Dokumentasjon og gjennomgåelse av valg av målesteder

Vedkommende myndighet med ansvar for vurdering av luftkvaliteten skal, for alle soner og tettbebyggelser, fullt ut dokumentere framgangsmåten for valg av målesteder og registrere opplysninger til støtte for nettutformingen og valget av plassering for alle målesteder. Dokumentasjonen skal omfatte fotografier av området rundt målestedene med angivelse av kompassretning samt detaljerte kart. Dersom utfyllende metoder brukes i en sone eller tettbebyggelse, skal dokumentasjonen omfatte opplysninger om disse metodene og opplysninger om hvordan kriteriene i artikkel 7 nr. 3 er oppfylt. Dokumentasjonen skal ajourføres etter behov og gjennomgås minst hvert femte år for å sikre at utvelgingskriteriene, nettutformingen og valget av målested forblir gyldige og optimale. Dokumentasjonen skal framlegges for Kommissjonen innen tre måneder etter anmodning om dette.»

3) I vedlegg VI gjøres følgende endringer:

a) Avsnitt A skal lyde:

«A. Referansemetoder for vurdering av konsentrasjoner av svoveldioksid, nitrogendioksid og nitrogenoksider, partikler (PM₁₀ og PM_{2,5}), bly, benzen, karbonmonoksid og ozon

1. *Referansemetode for måling av svoveldioksid*

Referansemetoden for måling av svoveldioksid er beskrevet i EN 14212:2012 «Luftundersøkelse – Uteluft – Målemetode for bestemmelse av konsentrasjonen av svoveldioksid ved UV-fluorescens».

2. *Referansemetode for måling av nitrogendioksid og nitrogenoksider*

Referansemetoden for måling av nitrogendioksid og nitrogenoksider er beskrevet i EN 14211:2012 «Luftundersøkelse – Uteluft – Målemetode for bestemmelse av konsentrasjonen av nitrogendioksid og nitrogenmonoksid ved kjemiluminescens».

3. *Referansemetode for prøvetaking og måling av bly – uendret*

4. *Referansemetode for prøvetaking og måling av PM₁₀*

Referansemetoden for prøvetaking og måling av PM₁₀ er beskrevet i EN 12341:2014 «Luftundersøkelse – Uteluft – Gravimetrisk referansemetode for bestemmelse av PM₁₀ og PM_{2,5} massefraksjon av svevestøv i uteluft».

5. *Referansemetode for prøvetaking og måling av PM_{2,5}*

Referansemetoden for prøvetaking og måling av PM_{2,5} er beskrevet i EN 12341:2014 «Luftundersøkelse – Uteluft – Gravimetrisk referansemetode for bestemmelse av PM₁₀ og PM_{2,5} massefraksjon av svevestøv i uteluft».

6. Referansemetode for prøvetaking og måling av benzen – uendret

7. Referansemetode for måling av karbonmonoksid

Referansemetoden for måling av karbonmonoksid er beskrevet i EN 14626:2012 «Luftundersøkelse – Uteluft – Målemetode for bestemmelse av konsentrasjonen av karbonmonoksid ved bruk av ikke-dispersiv infrarød spektroskopi».

8. Referansemetode for måling av ozon

Referansemetoden for måling av ozon er beskrevet i EN 14625:2012 «Luftundersøkelse – Uteluft – Målemetode for bestemmelse av konsentrasjonen av ozon i uteluft ved bruk av UV-fotometri».

b) Avsnitt D oppheves.

c) Avsnitt E skal lyde:

«Når det skal påvises at utstyr oppfyller ytelseskravene for de referansemetodene som er angitt i avsnitt A i dette vedlegg, skal vedkommende myndigheter og organer utpekt i henhold til artikkel 3 godta prøvingsrapporter utarbeidet i andre medlemsstater, forutsatt at prøvingslaboratoriene er akkrediterte i samsvar med den relevante harmoniserte standarden for prøvings- og kalibreringslaboratorier.

De detaljerte prøvingsrapportene og alle prøvingsresultater skal være tilgjengelige for andre vedkommende myndigheter eller deres utpekte organer. Prøvingsrapporter skal vise at utstyret oppfyller alle ytelseskrav, herunder når visse miljømessige og lokale forhold er spesifikke for en medlemsstat og ikke tilsvarer forholdene for hvilke utstyret ble prøvd og typegodkjent i en annen medlemsstat.»

4) Avsnitt A i vedlegg IX skal lyde:

«A. **Minste antall prøvetakingspunkter for faste målinger av konsentrasjoner av ozon**

Minste antall prøvetakingspunkter for faste kontinuerlige målinger med sikte på å vurdere om målverdier, langsiktige mål og informasjons- og alarmterskler nås i tilfeller der kontinuerlig måling er eneste informasjonskilde.

Befolkning (× 1 000)	Tettbebyggelse ⁽¹⁾	Andre soner ⁽¹⁾	Bakgrunnsnivå i landdistrikter
< 250		1	Én stasjon per 50 000 km ² som en gjennomsnittlig tetthet for alle soner per stat ⁽²⁾
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	Én ekstra stasjon per 2 millioner innbyggere	Én ekstra stasjon per 2 millioner innbyggere	

⁽¹⁾ Minst én stasjon i områdene der det er sannsynlig at befolkningen vil bli eksponert for de høyeste konsentrasjonene av ozon. I tettbebyggelser skal minst 50 % av stasjonene plasseres i forsteder.

⁽²⁾ Det anbefales én stasjon per 25 000 km² i terreng med kompliserte topografiske forhold.»